

Osmero, aby se z doučování nestalo stigma

1. Doučování není za trest.
Rozvíjejte ve škole atmosféru spolupráce – aneb my jsme tu pro vás, aby vás vzdělávání bavilo, abyste měli chuť učit se nové věci, chceme předávat nové vědomosti a nechceme vás trestat za to, že něco neumíte.
2. Chybovat je lidské.
Je v pořádku a běžné, že každý žák neumí učební látku dokonale a není zapálen pro všechny předměty ve škole. Jinými slovy, sdělte žákovi, že si může dovolit něčemu nerozumět, něco hned nepochopit, může si dovolit něco hned nevědět.
3. Zkuste motivační slogany na nástěnky.
 - Největší chybou v životě člověka je: bát se nějakou chybu udělat.
 - Když neznáš – naučíme tě. Když nerozumíš – vysvětlíme ti. Když už nemůžeš – pomůžeme ti. Když nechceš – rozejdeme se. (Tomáš Baťa)
 - Chyba není zrádlo, chyba je kámoš. (Plus obrázek z filmu Hledá se Nemo, škola žraloků, děti dobře znají.)
 - Utíkat před svými problémy a před tím, co nám nejde, je závod, který není možné vyhrát.
 - Ať už si myslíš, že něco dokážeš nebo naopak nedokážeš – vždy budeš mít pravdu. Vyber si raději to první.
 - Když o něčem dokážeš snít, dokážeš to i udělat. (Walt Disney)
 - Chcete být úspěšní? Věnujte se tomu, čeho se nejvíce bojíte.
 - Největším vítězstvím není to, že už nikdy neselezete, ale to, že po každém pádu znovu vstanete. (Konfucius)
 - Směr je důležitější než rychlost – pokračuj tak, jak ti to jde, nemusíš jet rychlíkem do cíle. Pokud potřebuješ pomalejší tempo, řekni si o něj – ale drž směr (cíle).
 - To, že je někdo jiný, neznamená, že je špatný. (Marie Terezie)
 - Nesehlal jsem 10 000krát. Našel jsem 10 000 způsobů, které nefungují. (Thomas Alva Edison)
4. Vyskočte ze zajetých kolejí.
Když změníte svůj názor na konkrétní předmět ve škole, tak se změní i ten samotný předmět. Např. když přestanete věřit tomu, že je fyzika těžká, začne vás tento předmět více bavit. Zkuste to.
5. Doučování je bonus.
Předávejte žákům od začátku školního roku informaci, že doučování je bonusový program. Funguje to podobně jako u dospělých, kteří se celý život učí to – co neumí – co jim chybí – v čem cítí svůj osobní limit – ať už v práci, nebo v osobním životě. Dospělí si dobrovolně platí semináře, konference, workshopy, přednášky, aby se naučili to, co neznají. Sebevzdělávání je celoživotní proces, za který jsou lidé oceňováni. Doučování je úplně stejný model.
6. Příběhy táhnou.
Vyprávějte žákům příběhy ze života, které znáte z vyprávění nebo které jste sami prožili. Není náhoda, že se často daří dosáhnout úspěchu těm, kteří neměli na různých ustlání, těm, kteří se museli v dětství více snažit, těm, kteří na začátku neměli talent daný od Boha, těm, kteří museli k dosažení cíle věnovat více své energie, snahy, vůle, času než ostatní děti.
7. Volte dobře slova.
Zjistěte, čím je konkrétní dítě motivováno, a podle toho pak můžete volit slova. Každý z nás dává preferenci jiným motivům, někdo cíli – výsledku (známka na vysvědčení), jiný zas samotnému procesu (učení je zábava, lepší, než se doma nudit), jiné dítě zas dává přednost vztahům (chci udělat radost mamce, mám rád učitele, na doučování chodí i kamarád).
8. Ujistěte žáky, že v tom nejsou sami.
Mluvte s nimi o době, která nebyla jednoduchá a kterou nešlo změnit. Omezení a opatření vedla k tomu, že byly na jaře 2020 uzavřené školy, a po roce a půl se ukázalo, že zhruba 10 000 žáků ponese díky této době následky. Anebo taky nemusí, pokud se rozhodnou využít doučování.